

7. Рябчик А.М. Незадовільні житлові умови як наслідок комерціалізації ринку житла у пострадянській Україні / А.М. Рябчик // Економіка України. – 2014. – № 10. – С. 88-96.
8. Как украинцы экономят на оформлении недвижимости [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://news.eizvestia.com/news-markets/full/715-kak-ukraincy-ekonomuyat-na-oformlenii-nedvizhimosti>.
9. Звіт про хід і результати виконання програми діяльності Кабінету Міністрів України у 2015 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control/ru/cardnpd?docid=248801229>.
10. Циганов С. Заходи державної підтримки банківських систем в економічно розвинутих країнах під час фінансової кризи / С. Циганов, К. Олексенко // Вісник Національного банку України. – 2014. – № 1. – С. 12-19.
11. Цыганов А.А. Применение механизмов страхования для повышения доступности ипотечных кредитов для населения России / А.А. Цыганов, Д.В. Брызгалов, А.Д. Языков, А.Г. Семенюк // Финансовая аналитика: проблемы и решения. – 2015. – № 1 (235). – С. 2-10.
12. Васюренко О. Ефективність кредитування фізичних та юридичних осіб банками України: методологія аналізу стохастичних границь / О. Васюренко, В. Ляшенко, В. Подчесова // Вісник Національного банку України. – 2014. – № 1. – С. 5-11.
13. Другов О. Сучасні аспекти формування довіри населення до Національного банку України / О. Другов // Вісник Національного банку України. – 2013. – № 1. – С. 32-35.
14. Кнейслер О.В. Методологія класифікації фінансових потоків страхових компаній / О.В. Кнейслер // Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: В.А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, 2015. – Том 20. – С. 157-163.
15. Кабмін розширив коло військових, яким буде надаватися грошова компенсація за житло [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://news.finance.ua/ua/news/-/371917/kabmin-rozshyryv-kolo-vijskovyih-yakum-bude-nadavatysya-groshova-kompensatsiya-za-zhytlo>.

Летняк С. І., ст. гр. ФСГМ-11
Стецько М. В., к.е.н., доцент

ФУНКЦІОНУВАННЯ НЕДЕРЖАВНОЇ ПІДСИСТЕМИ ІНФРАСТРУКТУРИ ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Інфраструктура фінансового ринку України кількісно і якісно відрізняється від країн з розвинутою ринковою економікою. Водночас, нерозвиненість ринкової економіки, низький рівень добробуту населення і недостатність розвитку самої інфраструктури фінансового ринку обумовили існування таких проблем, як: низький ступінь акумуляції заощаджень; вивіз капіталу; кризи фінансових інститутів, неефективність страхової медицини, системи пенсійного забезпечення, іпотеки; регіональні диспропорції в рівні задоволення фінансових потреб. Для того, щоб прискорити ринкові

перетворення в Україні, необхідно нарощувати масштаби і якісно удосконалювати її недержавну підсистему інфраструктури фінансового ринку.

Питання вивчення інфраструктури фінансового ринку, а також різні аспекти системи її регулювання в різний час розглядалися у працях українських та закордонних науковців. Дослідженню проблем інфраструктури фінансового ринку та її інститутів приділяли увагу у своїх працях такі класики, як: Дж. М. Кейнс, А. Маршалл, П. Самуельсон, Е. Селігмен, Дж. Хікс, Д. Хьюмен, Р. Харрод та багато інших. Теорії фінансового ринку, проблемам окремих його складових та перспектив його розвитку приділялося і приділяється багато уваги вітчизняними вченими. Вагомим є науковий доробок О.А. Барановського, О.Д. Василика, Г.Л. Вознюка, А.А. Дробязко, А.Г. Загороднього, Ю.В. Ніколенка, Т.П. Куриленко, М.І. Савлука й багатьох інших науковців.

Існування платіжного, інвестиційного, страхового секторів безпосередньо обумовлені фінансовими потребами домогосподарств, приватних і державних структур, тому що вони забезпечують взаємодію між ними. Існування облікового й організаційного секторів визначається особливостями фінансових потоків цінних паперів і валюти. Виділення інформаційного сектору пов'язано з тим, що в рамках фінансового потоку інформація може набувати особливостей. Регулюючо-контролюючий сектор недержавної підсистеми з'являється у зв'язку з тим, що інфраструктура фінансового ринку є інструментом державного регулювання економіки, а тому інститути, що входять до її складу, наділяються державою додатковими контролюючими функціями, не пов'язаними з задоволенням фінансових потреб.

У недержавній підсистемі інфраструктури фінансового ринку основним є платіжний сектор, тому що без нього не відбувається жодна операція, за винятком облікових. Регулюючо-контролюючий сектор проводить операції на основі відображення руху фінансових потоків у платіжних і облікових секторах. Інвестиційний, страховий і організаційний сектори можуть функціонувати як автономно, так і взаємозалежно, але результати руху через них фінансових потоків обов'язково будуть відбиватися в обліковому секторі.

Ряд інститутів (банки, страхові організації, біржі) можуть входити до кількох секторів фінансової інфраструктури. Це пов'язано з особливостями фінансових потоків, що дозволяють одночасно задовольняти кілька фінансових потреб. Наприклад, біржа – не тільки майданчик для взаємодії контрагентів. Вона дає можливість шляхом хеджування знизити ризик несприятливої зміни цін.

Набір інститутів, що складають недержавну підсистему інфраструктури фінансового ринку, рухливий, оскільки змінюється законодавство, впроваджуються нові технології. У зв'язку з цим з'являються нові види організацій (наприклад, фінансові супермаркети), впроваджуються фінансові консультанти. У той же час підсилюється тенденція до створення такої

організації, що одночасно могла б представляти різні сектори інфраструктури фінансового ринку.

Не всі організації недержавної підсистеми інфраструктури фінансового ринку мають рівне значення в господарських зв'язках. Найбільш важливими є банки, тому що вони охоплюють фінансові потоки всіх суб'єктів економіки й майже забезпечують рух коштів у суспільстві в цілому. Відсутність інших інститутів інфраструктури фінансового ринку небажана, тому що це знижує ефективність функціонування суспільного виробництва, не даючи реалізовуватися всім необхідним взаємозв'язкам між суб'єктами господарської діяльності.

Усі інститути недержавної підсистеми інфраструктури фінансового ринку в обов'язковому порядку взаємодіють зі своїми контролюючими органами. Функціонування недержавної підсистеми інфраструктури фінансового ринку як цілого припускає існування єдиного органу його державного регулювання – мегарегулятора.

З метою розвитку недержавної підсистеми інфраструктури фінансового ринку, її відповідності ринковій економіці необхідно її реформування за наступними напрямками: формування конкурентного середовища функціонування фінансових інститутів для забезпечення найбільш сприятливих умов задоволення фінансових потреб і тим самим стимулювання використання факторів впливу недержавної підсистеми інфраструктури фінансового ринку на зростання виробництва і споживання; підвищення різноманіття і рівномірності наданих фінансових послуг для формування умов задоволення фінансових потреб приватних фірм і домогосподарств як економічних агентів; забезпечення інвесторів інформацією для прийняття рішень і активізації на цій основі інвестиційного процесу.

Література

1. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг: Закон України від 12.07.2001 р. № 2664-III // Голос України. – 2001. – № 150. – С. 6.
2. Головка А. Інфраструктура ринку: прогноз вітчизняної моделі та факторів, що її визначають / А. Головка // Фінансовий ринок України. – №1 (39). – 2013. – С.8-13.
3. Іткін Д.Ф. Стратегічні підходи до проблеми функціонування кредитно-фінансових установ / Д.Ф. Іткін // Финансовые рынки и ценные бумаги. – 2013. – № 5. – С.12-17.
4. Шаров О. Фінансова система у контексті глобалізації інвестиційних процесів / О. Шаров // Фінансовий ринок України. – 2013. – № 5-6. – С. 26-31.